

โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการ ที่เป็นเลิศกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย*

The Relationship Model between Internal Education Quality Assurance for Performance Excellence and the Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand

อภินันต์ อันทวีสิน**
ดร.เสาวนีย์ กานต์เดชารักษ์***
ดร.สุรีย์ กาญจนวงศ์***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ วิเคราะห์ปัจจัยของประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย และวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเป็นหน่วยในการวิเคราะห์ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยพรรณนาหาความสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารที่กำกับดูแลงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำนวน 298 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการวิจัยแสดงด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์องค์

ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ข้อค้นพบการวิจัย มีดังนี้ (1) องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ การนำองค์กร การวางแผนกลยุทธ์ การมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ การมุ่งเน้นบุคลากร การมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ และการพัฒนาองค์กร ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเชิงยืนยันลำดับที่สอง มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (2) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเชิงยืนยันอันดับสองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสถาบันและท้องถิ่น และ (3) องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของ

*วิทยานิพนธ์ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะสหวิทยาการมหาวิทยาลัยคริสเตียน

**นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

***ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

***รองศาสตราจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากข้อค้นพบในการวิจัย ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบที่ต้องให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การวางแผนกลยุทธ์ โดยควรให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของคณะวิชา / ส่วนงาน ในการกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดและแผนปฏิบัติการ

ที่ชัดเจนสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายและวัตถุประสงค์ของแต่ละสถาบัน ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการนำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศไปใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารในภาพของแต่ละสถาบัน

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน / การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ / ประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

Abstract

The objectives of this research were to analyze the components of Internal Education Quality Assurance for Performance Excellence, to analysis the factors of the effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand, and to analyze the relationship level between their factors. The Private Higher Education Institutions were unit of analysis. The research methodology was descriptive correlation research. The multi-stage random sampling method was used to select 298 samples who responded for quality assurance work. The instruments employed in this research was a set of questionnaires concerning the components of Internal Education Quality Assurance for Performance Excellence and the effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand which was five-level rating scale. The reliability of research questionnaire in the form of Cronbach's alpha coefficient was 0.98. The statistical research data analysis used was descriptive statistics and inferential statistics namely confirmatory factor analysis and Pearson's Correlation Coefficient.

The research finding were as follows : (1) The components of Internal Education Quality Assurance for Performance Excellence of

Private Higher Education Institutions in Thailand consisted of leadership, strategic planning, learners and other stakeholders' focus, measurement analysis and knowledge management, personnel focus, operating system focus, and the organizational development. The validity test results of factor analysis Internal Education Quality Assurance for Performance Excellence of Private Higher Education Institutions in Thailand was confirmed with empirical data; (2) The validity test results of factor analysis of the effectiveness of private higher education institutions in Thailand was confirmed with the empirical data. The most important factor was the use of research results for institutional and local development; and (3) The components of Internal Education Quality Assurance for Performance Excellence had positive relationship significantly with those of the Effectiveness of Private Higher Education Institutions in Thailand $\alpha=.05$. From the research result, it would suggest that the administrators of the private higher education institutes should place the most importance on setting up the internal education quality assurance of each private higher education institutions. In addition, according to the opinion of the administrators

of private higher education institutes, it was clearly found strategic planning to be the most important component leading to academic excellence. The critical factors are academic support and clearly defined action plans regarding the mission, vision, policy and objectives. As a result, it should be critically important for application of the Education criteria

ความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาของประเทศมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม ค่านิยม ความคิดและการประพฤติปฏิบัติ โดยคาดหวังว่า คนที่มีคุณภาพจะทำให้สังคมมีความมั่นคง สงบสุข เจริญก้าวหน้า ทันโลก แข่งขันกับสังคมอื่นในเวทีระหว่างประเทศได้ ดังนั้น จึงต้องมีบุคคลและหน่วยงานที่รับผิดชอบเข้ามาร่วมดำเนินการ มีรูปแบบ ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ มีทรัพยากรต่างๆ สนับสนุน และมีกระบวนการประเมินผลการจัดการศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ (ปรัชญา เวสารัชช, 2545) ซึ่งผลสัมฤทธิ์ของการจัดการศึกษาจะเน้นที่คุณภาพของผลผลิตของกระบวนการศึกษาเป็นหลัก ดังที่รายงานของธนาคารโลก (2553) ระบุว่า ระบบเศรษฐกิจโลกที่มีความซับซ้อนและแข่งขัน มากขึ้น หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยจึงยกระดับในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยอาศัยฐานความรู้ (Knowledge-Based Economy) ปรับเปลี่ยนจากการอาศัยการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้น มาเป็นการผลิตพึ่งพาแรงงานที่มีทักษะและการใช้ทุนทางปัญญาในการผลิตสินค้า ดังนั้น การศึกษาในระดับอุดมศึกษา (Higher Education) จึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างโอกาสขยายตัวทางเศรษฐกิจและพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตามปัญหาคุณภาพการศึกษายังเป็นประเด็นที่ท้าทายความสามารถของผู้มี ส่วนร่วมรับผิดชอบโดยเฉพาะนโยบายด้านการศึกษาของไทยที่จะต้องเร่งแก้ปัญหาการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของการศึกษาไทยให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มี ความรู้และทักษะสอดคล้องกับความต้องการของระบบเศรษฐกิจและสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้ ซึ่งเวิลด์ อีโคโนมิคฟอรัม (World Economic Forum: WEF, 2557) ได้เผยแพร่ผลการประเมินขีดความ

for Performance Excellence (EdPEX) to improve the quality management system of each institution.

Keywords: Internal Education Quality Assurance / Internal Education Quality Assurance for Performance Excellence/ Effectiveness of Private Higher Education Institutions

สามารถในการแข่งขันของไทย ปี 2557 อยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าคุณภาพระบบการศึกษาของประเทศไทยอยู่อันดับที่ 87 จาก 144 ประเทศ ซึ่งมีอันดับถดถอย 9 อันดับจากปี 2556 (http://www3.weforum.org/WEF_Global_Competitiveness_Report_2014-15.pdf) ผลการประเมินดังกล่าวสะท้อนให้เห็นปัญหาคุณภาพการศึกษาไทยที่ต้องการแก้ไขอย่างจริงจัง

สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีการจัดตั้งขึ้น มีบทบาทอย่างมากในการแบ่งเบาภารกิจในการจัดการศึกษาภาครัฐ กระจายโอกาส และความเสมอภาคไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง จัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อติดตามให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐานสอดคล้องตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ซึ่งจากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสองและรอบที่สาม สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องเร่งดำเนินการพัฒนาปรับปรุงการบริหารการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดคุณภาพอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อให้เป็นองค์กรที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) ประกอบกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีแนวโน้มการแข่งขันระหว่างสถาบันสูงมาก และต้องตระหนักถึงความต้องการของตลาด ในขณะที่รัฐต้องการให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นแหล่งผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ซึ่งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการ

การอุดมศึกษา (สกอ.) มีความมุ่งมั่นที่จะยกระดับคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยให้ทัดเทียมและได้รับการ ยอมรับในระดับสากลจึงได้นำเอาเครื่องมือพัฒนาคุณภาพ ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลว่าเป็นเครื่องมือที่มี ประสิทธิภาพ มุ่งสู่ความเป็นเลิศ นั่นคือ เกณฑ์คุณภาพ การศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX) มาเป็นกรอบในการบริหารจัดการศึกษาของอุดมศึกษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558) จึงเป็น เรื่องที่น่าศึกษาสำหรับผู้วิจัยในการที่จะเสนอองค์ประกอบ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่ เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อ เป็นข้อมูลทางเลือกในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ศึกษาในระดับอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยให้สามารถ ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถ แข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยของประสิทธิผลของสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย
3. เพื่อวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการ ดำเนินการที่เป็นเลิศกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศมีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

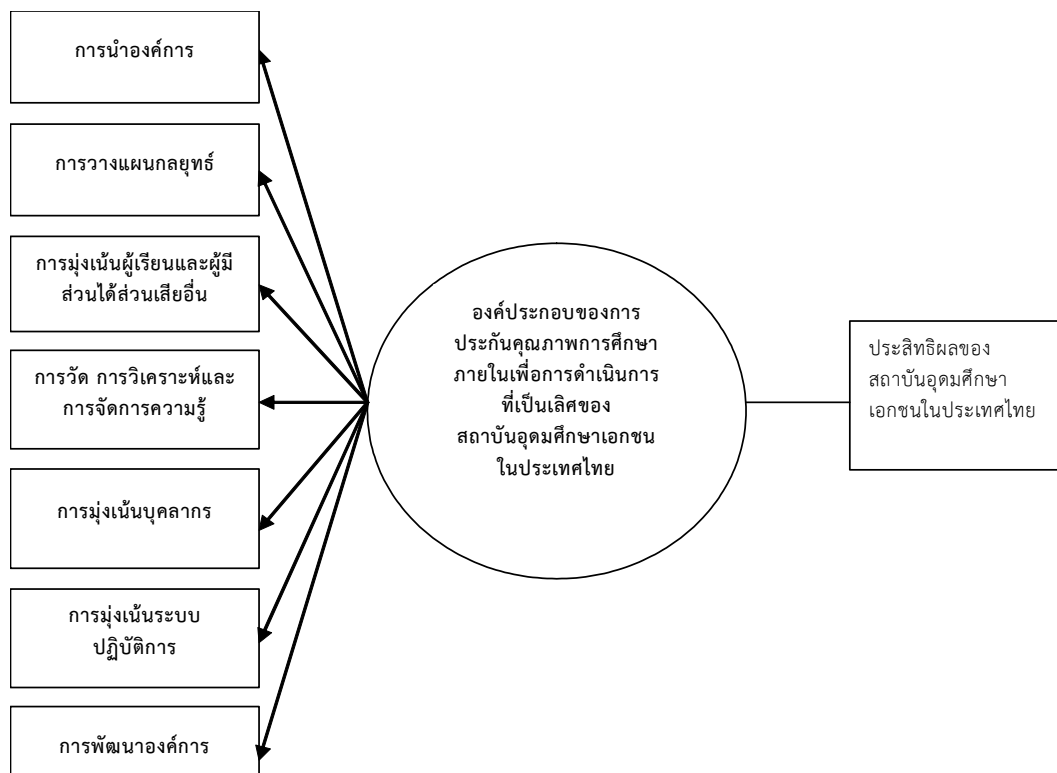
กรอบแนวความคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดของการวิจัย ได้มีการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบตามกรอบ เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และจากการ สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประกันคุณภาพการ

ศึกษาภายใน ผู้วิจัยจึงได้เชื่อมโยงแนวคิดและทฤษฎีเป็น ประเด็นองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในประเทศไทย มีทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการ นำองค์กร คือ ภาวะผู้นำองค์กร (Bass and Avolio, 1990) ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (Glickman, Gordon and Ross-Gordon, 2010) ด้านการมุ่งเน้น ผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน (Epstein, 1995) ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการ ความรู้ คือ องค์การแห่งการเรียนรู้ (Peter M. Senge, 2006) ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร คือ วัฒนธรรมองค์การ (Cooke and Lafferty, 1989) ด้านการมุ่งเน้นระบบ ปฏิบัติการ คือ สมรรถนะขององค์กร (Lado et al., 1992) และด้านการพัฒนาองค์กร (Stewart Black and New- ton Margulies, 1989; สุนันทา เลาพันธ์, 2555) และ ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศทั้ง 7 ด้านกับประสิทธิผล ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย (Hoy and Miskel, 2008) ซึ่งมีทั้งหมด 15 ตัวแปร ได้แก่ ได้แก่ (1) ผลผลิตบัณฑิตได้ตรงตามคุณลักษณะและจุดเน้นของสถาบัน และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม (res1) (2) จัดหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม (res2) (3) จัดสื่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าไว้ อย่างเพียงพอและทันสมัย (res3) (4) มีนโยบายและแผน งานการวิจัยของสถาบันที่ชัดเจน (res4) (5) มีการนำผล การวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสถาบันและท้องถิ่น (res5) (6) มีแหล่งทุนสนับสนุนในการทำวิจัยทั้งจากภายในและภายนอกสถาบัน (res6) (7) มีเครือข่ายความร่วมมือด้านงานวิจัยกับหน่วยงานภายนอกทั้งภายในและต่าง ประเทศ (res7) (8) มีอาจารย์ที่มีความรู้และทักษะใน การให้บริการวิชาการแก่สังคม (res8) (9) มีบริการวิชาการ ในรูปแบบที่หลากหลาย (res9) (10) มีเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อร่วมกัน พัฒนาการให้บริการวิชาการตามความต้องการของชุมชน อย่างต่อเนื่อง (res10) (11) มีการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ เกิดความรัก ความภาคภูมิใจและความตระหนักถึงความ สำคัญของศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น (res11) (12) มีการศึกษาและการทำวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น (res12) (13) มีเครือข่าย

การเผยแพร่ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมในระดับชาติ และนานาชาติ (res13) (14) มีการประเมินผลของสถาบันแบบสมดุล (Balanced Scorecard) ครอบคลุม 4 มุมมอง คือ ด้านการเงิน ด้านผู้ให้บริการ ด้านการดำเนินงาน

ภายใน และด้านการเรียนรู้และพัฒนา (res14) และ(15) มีการจัดการและควบคุมต้นทุน ความมั่นคงทางการเงิน หรือผลการดำเนินงานด้านงบประมาณ (res15) แสดงในแผนภาพที่ 1 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยพรรณนาเชิงความสัมพันธ์ (Descriptive correlation research) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย และระดับความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีที่กำกับดูแลงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณบดี รองคณบดีหรือผู้ช่วยคณบดีที่กำกับดูแลงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หัวหน้าภาควิชา/ประธานหลักสูตร/หัวหน้าหลักสูตร/หัวหน้าสาขา

วิชา และตำแหน่งบริหารอื่นด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นสมาชิกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นสมาชิกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย จำนวน 68 สถาบัน (สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 2558) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Samples)

โดยสูตรคำนวณของยามาเน่ (Yamane, 1967 อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 339 คน

2. เลือกผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็น

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 339 คนโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ซึ่งจำแนกตามประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัย

จำนวน 275 คน วิทยาลัย จำนวน 47 คน และสถาบัน
จำนวน 17 คน

3. สุ่มตัวอย่างจากแต่ละประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบวิธีใช้ตารางเลขสุ่มจากบัญชีรายชื่อผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Method) ซึ่งเป็นผู้บริหารหรืออดีตเคยเป็นผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หรือเป็นนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติมในการสร้างกระทงคำถามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

2. แบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งเป็นข้อคำถามที่ได้การศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อสรุปเป็นตัวแปร แล้วนำมาสร้างข้อกระทงคำถามแต่ละตัวแปร ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิด แต่ละข้อเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ รวมทั้งหมดจำนวน 79 ข้อ ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย จำนวน 56 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์กร ตามแนวคิดทฤษฎีของฮอยและมิสเกล (Hoy and Miskel, 2008) โดยปรับปรุงจาก

แบบสอบถามของรุจิราพรรณ คงช่วย (2556) และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ มี 2 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามรายข้อกับนิยามตัวแปร หรือ ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.5-1 และค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา หรือ ค่า CVI (Content Validity Index) ซึ่งมีค่า CVI มีค่า 0.8 ขึ้นไป (อารีย์วรรณ อ่วมตานี, 2554)

2. การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นหรือค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.98 (มากกว่า 0.7 ขึ้นไป) (อารีย์วรรณ อ่วมตานี, 2554)

การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย

ผู้วิจัยชี้แจงการพิทักษ์สิทธิอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร โดยในแบบสอบถามความคิดเห็นจะชี้แจง วัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดของแบบสอบถามความคิดเห็น และประโยชน์เกี่ยวกับการเข้าร่วมวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบ และดำเนินการเก็บข้อมูลเฉพาะตัวอย่างที่ยินยอมเข้าร่วมการวิจัยเท่านั้นโดยมีการลงชื่อในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยหรือถ้าตัวอย่างให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถือว่าตัวอย่างนั้นยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ซึ่งตัวอย่างสามารถหยุด หรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลา ซึ่งการปฏิเสธนี้ จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสเตียน ถึงนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย (สสอท.) เพื่อขอความอนุเคราะห์จัดทำหนังสือ นำส่งแบบสอบถามความคิดเห็นและเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสังกัดสมาคมฯ จำนวน

68 แห่ง และขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสเตียน ถึงอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสังกัดสมาคมฯ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารของสถาบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแนบเอกสารแนะนำผู้วิจัย ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ วิธีการสุ่มตัวอย่าง รายละเอียดของแบบสอบถามความคิดเห็น ประโยชน์เกี่ยวกับการเข้าร่วมวิจัย เอกสารยินยอมเข้าร่วมการวิจัย เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิธีการส่งเอกสารกลับคืน และซองจดหมายพร้อมติดแสตมป์สำหรับนำส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ และโปรแกรมวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequencies) ร้อยละ (Percentages) และวิเคราะห์ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติและโปรแกรมวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (ทานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555 และกริช แรงสูงเนิน, 2554) โดยใช้สถิติ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อหาองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ซึ่งมีขั้นตอนและพิจารณาจากค่าสถิติ ได้แก่ ค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) ควรค่าเกิน 0.5 หรือ 50% ถือว่าใช้ได้ ค่า p-value ของ Bartlett's Test ควรมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.5$) การสกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) โดยวิธีการสกัดองค์ประกอบหลัก (Principal Component Method) และหมุนแกนองค์ประกอบแบบมุมฉากอโรทอนอล (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีการหมุนแกนแบบแวร์แม็กซ์ (Varimax Rotation) โดยใช้เกณฑ์การเลือกตัวแปรที่สังเกตค่าได้เข้า

อยู่ในองค์ประกอบด้วยค่าไอเกน (Eigen value) ที่มากกว่า 1 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ของแต่ละตัวแปรในองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป และแต่ละองค์ประกอบต้องมีตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป (Hair, et al, 2010) และค่าสะสมของร้อยละ (Cumulative %) มากกว่า 60

2.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และชี้ความเหมาะสมของโมเดลในแต่ละองค์ประกอบและภาพรวมองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และชี้ความเหมาะสมของโมเดล ได้แก่ (1) ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square statistic) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) หรือค่าไค-สแควร์เข้าใกล้ศูนย์ (2) ค่าซีเอ็มไอเอ็น/ดีเอฟ CMIN/DF (Chi-square statistic comparing the tested model and the independent model with the saturated model) ไม่เกิน 3 (3) ค่าดัชนีรากกำลังสองค่าเฉลี่ยของส่วนเหลือ (Root Mean Square Residual: RMR) ต่ำกว่า 0.08 (4) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index: GFI) มากกว่า 0.90 (5) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มากกว่า .90 (6) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่า ความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) น้อยกว่า 0.08 (7) ค่าดัชนี Tucker Lewis (The Tucker Index: TLI) มากกว่า 0.90 และ (8) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) มากกว่า 0.90

2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และการทดสอบสมมติฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 185 คน (ร้อยละ 62.08) อายุส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 134 คน (ร้อยละ 44.97) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 184 คน (ร้อยละ 61.74) ประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัย จำนวน 244 คน (ร้อยละ 81.88) ประสบการณ์การทำงานในสถาบันอุดมศึกษาส่วนมากอยู่ในช่วง 11-20 ปี จำนวน 134 คน (ร้อยละ 44.97) ประสบการณ์ในการทำงานเป็นผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1-10 ปี จำนวน 255 คน (ร้อยละ 85.57) ตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ จำนวน 202 คน (ร้อยละ 67.79) และตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน

ส่วนมากเป็นหัวหน้าภาควิชา/ประธานหลักสูตร/หัวหน้าหลักสูตร/หัวหน้าสาขาวิชา จำนวน 161 คน (ร้อยละ 54.03)

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ด้วยวิธีการสกัดปัจจัย (Principal Component Analysis: PCA) เพื่อให้ได้องค์ประกอบที่สำคัญโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายขององค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผลการตรวจสอบเงื่อนไขข้อตกลงเบื้องต้นพบว่า KMO เท่ากับ .964 มีค่าสูงมาก และการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity พบว่าตัวแปรปัจจัยต่างๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงถึงความเหมาะสมของข้อมูลทั้งหมดและตัวแปรปัจจัยต่างๆ สามารถใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้ ดังแสดงตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าไอเกน ค่าร้อยละของความแปรปรวน และร้อยละสะสมของความแปรปรวนของโครงสร้าง การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย มี 7 องค์ประกอบ

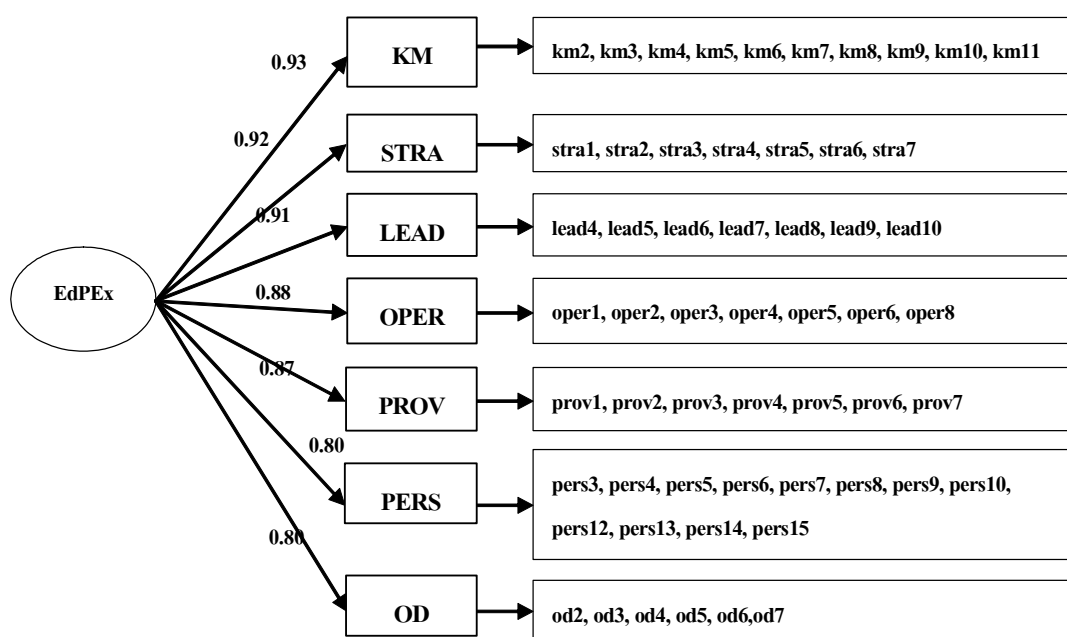
องค์ประกอบ	ค่าไอเกน	ร้อยละของความแปรปรวน	ร้อยละสะสมของความแปรปรวน
1. ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร	28.109	50.195	50.195
2. ด้านการวางแผนกลยุทธ์	2.776	4.958	55.153
3. ด้านการมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ	1.650	2.946	58.099
4. ด้านการวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้	1.497	2.673	60.772
5. ด้านการนำองค์กร	1.382	2.469	63.240
6. ด้านการพัฒนาองค์กร	1.229	2.194	65.434
7. ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	1.029	1.837	67.271

จากตารางที่ 1 พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าไอเกนเกิน 1.00 และสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ร้อยละ 67.271 มีทั้งหมด 7 ประกอบ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดได้แก่ องค์ประกอบด้านการมุ่งเน้นบุคลากร เนื่องจากสามารถอธิบายหรือตีความแปรปรวนของข้อมูลได้มากที่สุดถึงร้อยละ 50.195 รองลงมาคือ องค์ประกอบด้านการวางแผนกลยุทธ์ ด้านการมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ ด้านการวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ ด้านการนำองค์กร ด้านการพัฒนาองค์กร และด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย พบว่า มีค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และชี้ความเหมาะสมของโมเดล ได้แก่ ค่า χ^2/df (CMIN/DF) เท่ากับ 1.143 ค่า RMR เท่ากับ 0.024 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.022 ค่า TLI เท่ากับ 0.984 และค่า CFI เท่ากับ 0.987 แสดงว่า โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการ

ที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้น โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบเรียงตามลำดับน้ำหนักองค์ประกอบ ดังนี้ (1) การวัดการวิเคราะห์และการจัดการความรู้ (KM) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.93 (2) การวางแผนกลยุทธ์ (STRA)

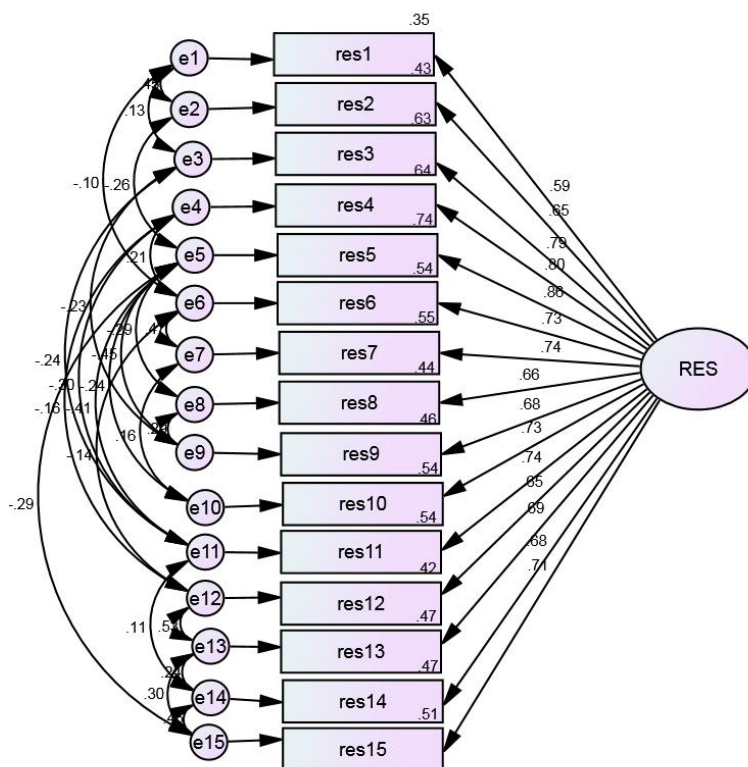
มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.92 (3) การนำองค์กร (LEAD) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.91 (4) การมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ (OPER) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.88 (5) การมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (PROV) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.87 (6) การมุ่งเน้นบุคลากร (PERS) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.80 และ (7) การพัฒนาองค์กร (OD) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.80 ตามลำดับ แสดงในแผนภาพที่ 2 ดังนี้

แผนภาพที่ 2 สรุปการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

4. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย พบว่า มีค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และชี้ความเหมาะสมของโมเดล ได้แก่ ค่า χ^2/df (CMIN/DF) เท่ากับ 1.947 ค่า RMR เท่ากับ 0.022 ค่า GFI เท่ากับ 0.945 ค่า AGFI เท่ากับ 0.902 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.056 ค่า TLI เท่ากับ 0.967 และค่า CFI เท่ากับ .979 แสดงว่า โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยมี

ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และองค์ประกอบทั้ง 15 องค์ประกอบ สามารถเป็นตัวแทนขององค์ประกอบของประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยได้ ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.59–0.86 และปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสถาบันและท้องถิ่น (res5) (0.86) มีนโยบายและแผนงานการวิจัยของสถาบันที่ชัดเจน (res4) (0.80) และจัดซื้อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าไว้อย่างเพียงพอและทันสมัย (res3) (0.79) ตามลำดับ แสดงในแผนภาพที่ 3 ดังนี้

แผนภาพที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของประสิทธิผล
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพียร์สันใน การศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศกับประสิทธิผล ภาพรวมและรายองค์ประกอบของการประกันคุณภาพ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

องค์ประกอบของการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่ เป็นเลิศ	ประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย		
	Pearson Correlation(r)	ระดับความสัมพันธ์	P
1. ด้านการพัฒนาองค์กร	0.820	สูง	0.000*
2. ด้านการมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ	0.791	สูง	0.000*
3. ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย	0.777	สูง	0.000*
4. ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร	0.753	สูง	0.000*
5. ด้านการวัด การวิเคราะห์และการ จัดการความรู้	0.720	สูง	0.000*
6. ด้านการวางแผนกลยุทธ์	0.684	ปานกลาง	0.000*
7. ด้านการนำองค์กร	0.630	ปานกลาง	0.000*
รวม	0.839	สูง	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ กับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยมีความสัมพันธ์กันสูงและความสัมพันธ์เชิงบวก (0.839) และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศที่มีความสัมพันธ์กันสูงและความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ (1) การพัฒนาองค์กร (0.820) (2) การมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ (0.791) และ (3) การมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (0.777) และจากผลการทดสอบสมมติฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า แต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

จากข้อค้นพบการวิจัยในครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่ค้นพบ ได้แก่ (1) องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย (2) ปัจจัยของประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย และ (3) โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศกับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยสามารถอภิปรายดังนี้

1. องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรืออดีตเคยเป็นผู้บริหารที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หรือเป็นนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญ

เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 10 คน การสอบถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นสมาชิกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยที่กำกับดูแลงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) โดยการสกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) ด้วยวิธีการสกัดองค์ประกอบหลัก (Principal Component Method) และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second-order Factor Analysis) พบว่า องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ซึ่งเป็นกระบวนการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์หรือประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย มีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 องค์ประกอบ และมีองค์ประกอบย่อยที่สำคัญรวมทั้งหมด 56 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ (1) องค์ประกอบด้านการนำองค์กร มี 7 องค์ประกอบย่อย (2) องค์ประกอบด้านการวางแผนกลยุทธ์ มี 7 องค์ประกอบย่อย (3) องค์ประกอบด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มี 7 องค์ประกอบย่อย (4) องค์ประกอบด้านการวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ มี 10 องค์ประกอบย่อย (5) องค์ประกอบด้านการมุ่งเน้นบุคลากร มี 12 องค์ประกอบย่อย (6) องค์ประกอบด้านการมุ่งเน้นระบบปฏิบัติการ มี 7 องค์ประกอบย่อย และ (7) องค์ประกอบด้านการพัฒนาองค์กร มี 6 องค์ประกอบย่อย

จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยที่ได้ 7 องค์ประกอบ สอดคล้องกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX) ที่มีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 ด้านในการบริหารและดำเนินงานของสถาบันการศึกษา ได้แก่ (1) การนำองค์กร (2) กลยุทธ์ (3) ลูกค้า (4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ (5) บุคลากร (6) ระบบปฏิบัติการ และ (7) ผลลัพธ์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558) และสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ยา ดวงมณี (2555)

ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารงานวิจัยโดยการเทียบเคียงสมรรถนะตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม พบว่า องค์ประกอบการบริหารงานด้านการวิจัยตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม งานวิจัยของเอกทิป สุขวารี (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ งานวิจัยของปลวัชร รุจิรกาล (2554) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาระบบบริหารคุณภาพการศึกษาโรงเรียนกีฬาโดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ และงานวิจัยของวาสนา บุญญาพิทักษ์ (2554) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการบริหารคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่จัดหลักสูตรสาขาดนตรีและนาฏศิลป์ไทย

แต่มีองค์ประกอบที่แตกต่างและมีความสำคัญต่อผลลัพธ์หรือประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ การพัฒนาองค์การ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องให้ความสำคัญกับบุคลากรของสถาบันมีความรู้สึกรับผิดชอบการทำงานอย่างเต็มที่ เป็นกันเอง เอื้ออาทร และเปิดเผยจริงใจต่อกันและการใช้หลักการบริหารที่คำนึงความรับผิดชอบต่อสังคม การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานต่างๆ ของสถาบัน ซึ่งการพัฒนาองค์การเป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กร ให้ความสำคัญกับความมุ่งมั่นของผู้บริหาร การสนับสนุนและการมีส่วนร่วม เป็นแผนและกลยุทธ์ในระยะยาวสำหรับการจัดการการเปลี่ยนแปลง ขณะเดียวกันก็ตระหนักว่าสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น จึงต้องใช้ความสามารถในการตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลง สิ่งสำคัญ แต่ละส่วนพึ่งพาซึ่งกันและกัน การทำงานร่วมกันในแก้ปัญหาจากการได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งออกแบบมาเพื่อพัฒนาค่านิยม ทัศนคติ บรรทัดฐานและแนวทางการบริหารจัดการเพื่อบรรยากาศองค์การที่ดี โดยการขับเคลื่อนด้วยความเห็นอกเห็นใจ การวางแผนการติดตามดูแลการเปลี่ยนแปลง การวางแผนและการปรับปรุงในกระบวนการขององค์กรและโครงสร้าง และต้องใช้ทักษะในการทำงานร่วมกับบุคคล กลุ่มและองค์กร (Gary N. Mclean, 2005)

2. ประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์และสอบถามผู้บริหารหรืออดีตเคยเป็นผู้บริหารที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หรือเป็นนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 10 คน การสอบถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นสมาชิกสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยที่กำกับดูแลงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) พบว่า ประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ประกอบด้วย 5 ด้าน รวม 15 ปัจจัย ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัยและงานสร้างสรรค์ การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการบริหารและการจัดการ รวม 15 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ผลิตบัณฑิตได้ตรงตามคุณลักษณะและจุดเน้นของสถาบันและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม (2) จัดหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม (3) จัดสื่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าไว้อย่างเพียงพอและทันสมัย (4) มีนโยบายและแผนงานการวิจัยของสถาบันที่ชัดเจน (5) มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสถาบันและท้องถิ่น (6) มีแหล่งทุนสนับสนุนในการทำวิจัยทั้งจากภายในและภายนอกสถาบัน (7) มีเครือข่ายความร่วมมือด้านงานวิจัยกับหน่วยงานภายนอกทั้งภายในและต่างประเทศ (8) มีอาจารย์ที่มีความรู้และทักษะในการให้บริการวิชาการแก่สังคม (9) มีบริการวิชาการในรูปแบบที่หลากหลาย (10) มีเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อร่วมกันพัฒนาการให้บริการวิชาการตามความต้องการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง (11) มีการจัดกิจกรรมที่เน้นให้เกิดความรักความภาคภูมิใจและความตระหนักถึงความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น (12) มีการศึกษาและการทำวิจัยด้านศิลปและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น (13) มีเครือข่ายการเผยแพร่ความรู้ด้านศิลปและวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ (14) มีการประเมินผลของสถาบันแบบสมดุล (Balanced Scorecard)

ครอบคลุม 4 มุมมอง คือ ด้านการเงิน ด้านผู้ให้บริการ ด้านการดำเนินงานภายใน และด้านการเรียนรู้และพัฒนา และ (15) มีการจัดการและควบคุมต้นทุน ความมั่นคงทางการเงินหรือผลการดำเนินงานด้านงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 เช่นเดียวกับงานวิจัยของรุจิพรรณ คงช่วย (2554) ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ และงานวิจัยของอัญชนา พานิช (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง องค์ประกอบประสิทธิผลองค์กรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า ประสิทธิผลองค์กร ได้แก่ คุณภาพบัณฑิต การวิจัยและงานสร้างสรรค์ การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

เมื่อพิจารณาคำนำหนักปัจจัยของประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยทั้ง 15 ปัจจัย ในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และการบริหาร และการจัดการ พบว่า ปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักหรือมีความสำคัญสูงสุดต่อการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสถาบัน และท้องถิ่น รองลงมา คือ การกำหนดนโยบายและแผนงานการวิจัยของสถาบันที่ชัดเจน สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาหรือประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ในหมวด 4 มาตรา 28 ได้กำหนดว่าการจัดการศึกษาหลักสูตรในระดับอุดมศึกษามีความมุ่งหมายในการพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ท่ามกลางการแข่งขันในโลกที่รุนแรงโดยให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้นเพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

และเชิงสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยอาศัยกลไกการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันการวิจัย หน่วยงานภาครัฐและเอกชน และภาคประชาชนหรือชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) และจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในปีการศึกษา 2556 รายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (2544–2548) รอบสอง (2549–2553) และรอบสาม (2554–2558) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มีข้อเสนอแนะที่สำคัญสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ การส่งเสริมระบบการทำวิจัยและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ และการตีพิมพ์เผยแพร่ รวมทั้งงานวิจัยของรุจิพรรณ คงช่วย (2554) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ และงานวิจัยของอัญชนา พานิช (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง องค์ประกอบประสิทธิผลองค์กรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า สถาบันจะให้ความสำคัญกับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสถาบัน และท้องถิ่น และสถาบันต้องมีการกำหนดนโยบายและแผนการวิจัยของสถาบันที่ชัดเจน ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จึงต้องมีการกำหนดนโยบายและแผนงานการวิจัยของสถาบันที่ชัดเจน และเน้นการทำวิจัยที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสถาบันและท้องถิ่นมากขึ้น

3. โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ กับ ประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย และความสัมพันธ์

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ กับประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX) (สำนักมาตรฐาน

และประเมินผลอุดมศึกษา, 2558) ได้กล่าวว่า ที่มาของเกณฑ์ คือ Baldridge Education Criteria for Performance Excellence เป็นระบบที่ได้รับการยอมรับนำเกณฑ์ไปใช้ในการบริหารและดำเนินงานของสถาบันการศึกษา ได้แก่ การนำองค์กร กลยุทธ์ ลูกค้า การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ บุคลากร และระบบปฏิบัติการ นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบด้านการที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ การพัฒนาองค์กร โดยเฉพาะการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานต่างๆ ของสถาบัน และการใช้หลักการบริหารที่คำนึงความรับผิดชอบต่อสังคม ไปใช้เป็นกรอบการบริหารผลการดำเนินการช่วยให้สถาบันการศึกษาอุดมศึกษาเอกชนจัดการเรื่องทรัพยากรให้สอดคล้องกัน ค้นหาจุดอ่อนและโอกาสพัฒนา ปรับปรุงการสื่อสาร การเพิ่มผลผลิต ความมีประสิทธิภาพหรือความต้องการของสถาบันการศึกษาและบรรลุตัวบ่งชี้การดำเนินงานของกระบวนการต่างๆ หลักสูตรหรือบริการ เช่น การสอนและกระบวนการเรียนรู้ บริการอื่นที่สถาบันการศึกษาให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นที่ไม่ใช่ผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกัน พันธกิจหรือสมรรถนะหลักของสถาบันการศึกษา รวมทั้งบรรลุเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์และมีความก้าวหน้าสู่ความเป็นเลิศ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงองค์ประกอบหลักของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ 7 องค์ประกอบที่ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการวางระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสาธารณชนมากขึ้น

1.2 ปัจจัยที่สำคัญของประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย 15 ปัจจัยที่ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรให้ความสำคัญมากในการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายการดำเนินงาน โดยเฉพาะการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสถาบันและท้องถิ่น เพราะเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านของสถาบันและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีการกำหนดนโยบายและแผนงานวิจัยของสถาบันที่ชัดเจน

1.3 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยควรให้ความสำคัญในการจัดระบบการบริหารจัดการให้มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการวางแผนกลยุทธ์ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของคณะวิชาและส่วนงานสนับสนุนวิชาการ ในการกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดและแผนปฏิบัติการที่ชัดเจนสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถาบัน และการนำกลยุทธ์ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการของสถาบัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาโปรแกรมพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารและการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่กำกับดูแลงานด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- กริช แรงสูงเนิน. (2554). การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ AMOS เพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : บริษัท วี พรินท์ (1991) จำกัด.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. กรุงเทพฯ : บริษัท เอส. อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- ปลวัชร รุจิรกาล. (2554). การพัฒนาระบบบริหารคุณภาพการศึกษาโรงเรียนกีฬาโดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2545). หลักการจัดการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2556). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้. ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วาสนา บุญญาพิทักษ์. (2554). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่จัดหลักสูตรสาขาดนตรีและนาฏศิลป์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันหา เลहनันท์. (2555). การพัฒนาองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : บริษัท กรีนแอปเปิ้ลกราฟฟิค พรินติ้ง จำกัด. สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา. สยามบรมราชกุมารี. (2559). ประวัติความเป็นมา. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2558, จาก <http://www.apheit.org/apheit-/2012-06-23-09-30-55>.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ฉบับปี 2558-2561 (ร่างฉบับ 3). [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2558, จาก <http://www.edpex.org>.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554). มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2558, จาก www.mua.go.th/users/bhes/front_home/Announcement/44.pdf.
- อาทิตย์ ดวงมณี. (2555). การพัฒนาศาสตร์การบริหารงานวิจัยโดยการเทียบเคียงสมรรถนะตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีวรรณ อ่วมธานี. (2554). การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชนา พานิช. (2550). องค์ประกอบประสิทธิผลองค์กรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. ดุษฎีนิพนธ์ ปริญญาปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอกทิป สุขวารี. (2554). ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ สำหรับสถาบันอุดมศึกษา. ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Bass, B. M., & Avolio, B. J. (1990). *Transformational leadership development: manual for the multifactor leadership questionnaire*. Palo Alto, Calif.: Consulting Psychologists Press.
- Carl D. Glickman, Stephen P. Gordon and Javita M. Ross-Gordon. (2010). *Super vision and instructional leadership*, ed. Boston: Pearson Education Inc.
- Cooke, R. A. and Lafferty, J.L. (1989). Level : *Organizational culture inventory*. Plymouth, MI : Human Synergistics .
- Epstein, J. L. (1995). School/family/community partnerships: Caring for the children we share. *Phi Delta Kappan*. 92(3), 81–96.
- Gary N.Mclean. (2005). *Organization Development Principles, Processes, Performance*. USA : Berrett-Koehler Publishers.
- Lado, A. A., Boud, N.G., and Wright, P. (1992). A competency-based model of sustainable competitive advantage: Toward a conceptual integration. *Journal of Managment*. 18(1), 77–91.
- Senge, Peter M. (2006). *The fifth discipline: The art & practice of the learning organization*. New York : Doubleday.
- Stewart Black and Newton Margulies.(1989) An ideological perspective on participation : A case for integration. *Journal of Organization Change Management*. 2(1) : 16.
- Wayne K. Hoy and Cecil G. Miskel. (2008). *Educational administration: Theory, Research, and Practice*. 8th ed. New York: McGraw-Hill.
- World Economic Forum. (2014). *The global competitiveness report 2014–2015*. [Online]. Retrieved June 10, 2015, from [http://www3.weforum.org/docs/WEF_Global Competitiveness Report_2014-15.pdf](http://www3.weforum.org/docs/WEF_Global_Competitiveness_Report_2014-15.pdf).

